

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112238186
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1112238186.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členiek senátu JUDr. Otilia Belavá a JUDr. Renáta Janáková v právnej veci žalobcov: X/ W.. K. T., L.. XX.XX.XXXX, J.É. X, J., X/ C. T.W., L.. XX.XX.XXXX, J. E. X, J., proti žalovaným: X/ C. Š., L.. XX.XX.XXXX, J. J. XXXX/XX, J., X/ C. G.B., L.. XX.XX.XXXX, J. T. XXXX/XA, XXX XX J. obaja zastúpení advokátskou kanceláriou CONSULTA, s.r.o., so sídlom Šafárikovo námestie 4, Bratislava, o prevod získaných podielov k pozemku titulom porušenia predkupného práva, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13. februára 2024 č. k. B1-10C/211/2012-689, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobcu 1/ a žalobcu 2/ voči výroku, ktorým súd zmenu žaloby zo dňa 10.04.2018 nepripustil (I. výrok) a voči výroku, ktorým súd návrh žalobcu 1) na prerušenie konania zo dňa 09.10.2018, 25.05.2018 a 13.02.2024 zamietol (II. výrok) o d m i e t a.
- II. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku, ktorým žalobu voči žalobcovi X/ C. T., L.. XX.XX.XXXX, vystupujúcemu v čase pristúpenia do konania ako žalobca 4/ žalobu odmietol (III. výrok), vo výroku, ktorým žalobu voči žalobcovi 1/ zamietol (IV. výrok) a v súvisiacom výroku o trovách konania (V. výrok), p o t v r d z u j e.
- III. Žalovaným 1/ a 2/ sa p r i z n á v a voči žalobcom 1) a 2) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenu žaloby zo dňa 10.04.2018 nepripustil (I. výrok), návrh žalobcu 1/ na prerušenie konania zo dňa 09.10.2018, 25.05.2018 a 13.02.2024 zamietol (II. výrok), žalobu voči žalobcovi X/ C. T.W., L.. XX.XX.XXXX, vystupujúcemu v čase pristúpenia do konania ako žalobca 4/ odmietol (III. výrok) a žalobu voči žalobcovi 1/ zamietol (IV. výrok). Žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (V. výrok).

2. Prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca 1/ sa domáhal určenia, že žalovaný porušil ich predkupné právo a uloženia povinnosti žalovanému odpredať mu spoluvlastnícke podiely z nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, evidované v registri R. na mape určeného operátu, katastrálne územie Bratislava - D. C., katastri nehnuteľností. Ozrejmil ďalej skutkové zdôvodnenie žaloby, v zmysle ktorého žalobca 1/ tvrdil, že v dedičskom konaní č. XD/ XXX/ XXXX po B. T. nadobudol okrem iného do spoluvlastníctva pozemkovú nehnuteľnosť a to podiel 1/ 36-tinu k pozemku par.č. XXXX/ X nachádzajúcej sa v katastrálnom území Bratislava X - D. C. s výmerou 338m², druh: záhrada,

príčom, po odkupovaní iných spoluvlastníckych podielov zo strany žalovaného od bratrancov, sesterníc a súrodencov žalobcu, malo dôjsť k porušeniu jeho predkupného práva podľa § 140 Občianskeho zákonníka (v súdnom spise č.l. 1, 75, 297). Podľa žalobcu K. T. neobstojí tvrdenie, že pri odkupovaní spoluvlastníckych podielov žalovaným, bol ohľadne poskytnutia súhlasu oslovený Slovenský pozemkový fond ako správca podielníka B. T., lebo táto zomrela XX.XX.XXXX, a týmto dňom úmrtia správca jej majetku skončil, ak vôbec bol právoplatne určený za správcu Slovenský pozemkový fond, lebo predmetný pozemok mala B. T. adresne vedený v pozemkovej knihe, a preto nemohla byť neznámy vlastník. Advokáti žalovaného, podľa tvrdenia žalobcu 1/, zastupovali spoluvlastníkov pozemku aj v konaní 1D/843/2004 po zomrelej B. T., a preto žalovaný vedel o dedičskom nástupníctve a pred kúpou si mal od spoluvlastníkov vyžadovať dôkaz o vykonaní predkupného práva. Následne stručne zhrnul jednotlivé vyjadrenia sporových strán a priebeh konania pred súdom prvej inštancie.

3. Pokiaľ ide o prvý výrok napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie právne odkazujúc na § 470 ods. 1, ods. 2, § 139, § 140 ods. 1, § 143 ods. 1, ods. 3 C.s.p., skonštatoval, že vzhľadom na citované zákonné ustanovenia nepripustil zmenu žaloby navrhnutú žalobcom 1/ dňa 10.04.2018, majúci za preukázané splnenie podmienky na nepripustenie zmeny žaloby vymedzenej v citovanom ustanovení § 143 ods. 1 C.s.p. v nadväznosti na citované ustanovenia § 470 ods. 1 a ods. 2 veta prvá C.s.p..

4. Pokiaľ ide o druhý výrok napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie zamietol návrhy žalobcu 1/ zo dňa 09.10.2018, 25.05.2018 a 13.02.2024 na prerušenie konania podľa § 164 C.s.p., argumentujúc, že šlo o všeobecne koncipované podania, z ktorých nebolo možné ustáliť, aká otázka sa v daných konaniach rieši a má byť významná pre konanie a rozhodnutie súdu, pričom podanie trestného oznámenia na žalovaného samo o sebe nepredstavuje dôvod na obligatórne prerušenie konania. Ako nedôvodný posúdil aj návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že jeho právne postavenie je neisté, z dôvodu, že žalobu vo veci samej voči nemu, z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nezamietol.

5. Pokiaľ ide o tretí výrok napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že z predmetu sporu je zrejmé, že v konaní bez špecifikácie žalobného návrhu zo strany žalobcu C. T. nie je možné ďalej vo vzťahu k nemu pokračovať, nakoľko z jeho jediného vyjadrenia k veci (v podaní, ktorým žiadal o vstup do konania) nie je možné vyvodiť, čoho sa ním uplatnený nárok týka a čo sa ním sleduje. Poukázal ďalej na to, že uznesením 10C/211/2012-256 z 24.01.2018 ho vyzval na špecifikáciu petitu žaloby. Uvedené uznesenie obsahovalo poučenie, ako treba podanie doplniť a poučenie o následku odmietnutia podania, ak nebude doplnené. Uznesenie bolo žalobcovi 2/ doručené dňa 29.01.2018. Vzhľadom k tomu, že v súdom stanovenej lehote neboli odstránené všetky nedostatky podania vytknuté vo výzve, a ide o také nedostatky, pre ktoré nemožno v konaní pokračovať, pričom žalobca 2/ (pôvodne 4/) bol poučený o následkoch nedoplnenia, resp. neopravenia svojho podania, súd žalobu žalobcu 2/ v zmysle § 129 ods. 3 C.s.p., odmietol.

6. Vo vzťahu k žalobe žalobcu 1/ súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 140, § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka a úvodom poukázal na to, že keďže konanie vo vzťahu k pôvodnému určovaciemu petit, z ktorého následne žalobca K. T. odvodzoval ďalšie žalobné petity na plnenie (odpredanie spoluvlastníckych podielov) bolo súdom prvej inštancie právoplatne zastavené (v súdnom spise č.l. 142), uvedená otázka pôvodného určovacieho petitu (či predkupné právo žalobcov mohlo byť porušené) musela byť následne predmetom prejudiciálneho posudzovania súdom v tomto konaní. Skonštatoval ďalej, že v konaní nebolo sporné, že sa totožná prejudiciálna otázka vo vzťahu k tomu istému spornému pozemku a v rovnakom rozsahu už súdom prvej inštancie posudzovala v konaní sp. zn. 11C/230/2010 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Konkrétne poukázal na rozsudok tamojšieho súdu č.k.: 11C/230/2010-587 zo dňa 20.01.2016 citujúc, že: "Súd prejudiciálne riešil otázku zachovania alebo porušenia predkupného práva podielových spoluvlastníkov pri prevode spoluvlastníckych podielov iných spoluvlastníkov v zmysle uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/447/2014-487 zo dňa 30.9.2014. Pôvodnými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania (pozn. identická so sporným pozemkom v prejednávanej veci) boli R. Ó. Ž., W. I. G., W. I. O., R. L., C. G. S. V. C.. Slovenský pozemkový fond podľa § 34 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. vykonával správu k spoluvlastníckemu podielu neznámeho vlastníka B. T., rodenej G., ktorá je právnou predchodkyňou odporcov v prvom a druhom rade (pozn. v tomto konaní žalobcu K. T. a pôvodného žalobcu E. T.). V prípade nezachovania predkupného práva podielových spoluvlastníkov pri prevode spoluvlastníckeho podielu ide o relatívnu neplatnosť právneho úkonu, čo znamená, že takýto právny úkon sa považuje za platný do doby, kým sa jeho neplatnosti nedovolá ten, kto je takýmto úkonom

dotknutý (§ 40a, § 140 OZ). Porušenie predkupného práva namietajú len odporcovia v prvom a druhom rade (pozn. v tomto konaní žalobca K. T.Á. a pôvodný žalobca E. T.), preto súd skúmal dodržanie tejto podmienky len vo vzťahu k nim. Ostatní bývalí podieloví spoluvlastníci nenamietali relatívnu neplatnosť právneho úkonu, preto sa ňou vo vzťahu k nim súd nezaoberal. Podieloví spoluvlastníci R.O. Ž., R. L., C. G.Ú., W.. I. O., W.. I. G. posielali dňa 2.11.2010 V. C. a Slovenskému pozemkovému fondu, ktorý spravoval podiel právnej predchodkyne odporcov B. T., rodenej G., návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy k ich spoluvlastníckemu podielu za kúpnu cenu 5.000,- €. V. C., ani jej opatrovníčka, na výzvy nereagovala, Slovenský pozemkový fond nemal záujem o spoluvlastnícky podiel a neuplatnil predkupné práv listom zo dňa 4.11.2010. Právna predchodkyňa odporcov v prvom a druhom rade zomrela dňa XX.XX.XXXX, no osvedčenie o dedičstve sp. zn. XD/XXX/XX zo dňa 7.3.2011 nadobudlo právoplatnosť až dňa 7.3.2011 (č.l. 62). Podieloví spoluvlastníci R. Ž., R. L., C. G., W.. I. O., W.. I. G. pri ponuke svojich podielov vychádzali z listu vlastníctva č. XXXX pre okres Bratislava W., obec Bratislava - mestská časť D. C., T.Ú.. D. C., v tom čase zverejnenom na katastrálnom portáli, kde bola B. T. vedená ako neznámy vlastník, ktorej podiel spravoval Slovenský pozemkový fond podľa § 34 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. List vlastníctva je verejnou listinou, o ktorej platí, že údaje v nej uvedené sú pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak (§ 134 OSP, § 70, § 71 zákona č. 162/1995 Z.z.). Je pravdou, že vlastníctvo sa nadobúda smrťou poručiťľa, ale až v právoplatnom rozhodnutí o dedičstve je uvedené, kto čo nadobúda, v akom podiele a či sa niektorý dedič vzdal dedičstva; až vtedy je známe, kto do práv a povinností poručiťľa vstupuje. Právni predchodcovia navrhovateľa (pozn. v tomto konaní žalovaného) správne vyzvali Slovenský pozemkový fond podľa § 140 OZ, pretože až do právoplatného skončenia dedičského konania sa právna predchodkyňa odporcov v prvom a druhom rade uvádzala na liste vlastníctva č. XXXX ako neznáma vlastníčka, ktorej podiel spravoval Slovenský pozemkový fond, ktorý neskôr neuplatnil predkupné právo. Právni predchodcovia navrhovateľa teda postupovali v súlade so zákonom, keď správcovi podielu právnej predchodkyne odporcov v prvom a druhom rade ponúkli svoj podiel a neporušili jej predkupné právo, ani predkupné právo odporcov samotných. Občiansky zákonník neukladá podielovým spoluvlastníkom opakovane ponúkať svoj spoluvlastnícky podiel na predaj novým podielovým spoluvlastníkom, ak už právny predchodca podielových spoluvlastníkov vyjadril nesúhlas s kúpou ich spoluvlastníckeho podielu a na základe tohto nesúhlasu už podielový spoluvlastník, ktorý mal záujem scudziť svoj spoluvlastnícky podiel, postupoval a uzatváral právne úkony. Napokon, odporcovia v prvom a druhom rade netvrdia, ako by sa prípadné vyslovenie porušenia predkupného práva dotklo ich súrodencov, tiež dedičov po B. T., rodenej G. (L. T., B. K., rodená T., T. Š., rodená T., S. W.. S. B., rodená T.W.), ktorí svoj spoluvlastnícky podiel previedli na navrhovateľa, v tom čase už podielového spoluvlastníka, a nenamietali porušenie svojho predkupného práva v štádiu prvotného prevodu spoluvlastníckych podielov na navrhovateľa.“ Doplnil ďalej, že odvolací súd v rozsudku č.k.: 4Co/285/216-625 potvrdzujúci rozsudok súdu prvej inštancie č.k.: 11C/230/2010-587 potvrdil právny záver súdu prvej inštancie, že „právni predchodcovia žalobcu správne vyzvali Slovenský pozemkový fond podľa § 140 OZ, pretože až do právoplatného skončenia dedičského konania sa právna predchodkyňa žalovaných 1/ a 2/ (v tomto konaní žalobcov; poznámka odvolacieho súdu) uvádzala na liste vlastníctva č. XXXX ako neznáma vlastníčka, ktorej podiel spravoval Slovenský pozemkový fond, ktorý neuplatnil predkupné právo. Možno sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že právni predchodcovia žalobcu postupovali v súlade so zákonom, keď správcovi podielu právnej predchodkyne žalovaných 1/ a 2/ ponúkli svoj podiel a neporušili jej predkupné právo, ani predkupné právo samotných žalovaných 1/ a 2/ (v tomto konaní žalobcov; poznámka odvolacieho súdu) “. V nadväznosti na vyššie uvedené prejudiciálne posúdenie otázky existencie predkupného práva k spornému pozemku v konaní sp.zn.: 11C/230/2010 okresný súd zdôraznil, že nemôže obstať tvrdenie žalobcu 1/ , že „dňom úmrtia 27.10.2010 Slovenský pozemkový fond ako správca majetku B. T. skončil, ak vôbec bol za správcu právoplatne určený, lebo predmetný pozemok mala B. T.Č. adresne vedený v pozemkovej knihe a preto nemohla byť neznámy vlastník“. Akcetoval v tejto súvislosti, že predmetom tohto sporového konania nie je, posudzovanie, prečo bola B. T.W. vedená v katastri nehnuteľností ako neznámy vlastník v správe Slovenského pozemkového fondu. V tomto smere je nutné stotožniť sa s argumentáciou súdu prvej inštancie v rozsudku sp.zn.: 11C/230/2010, že list vlastníctva je verejnou listinou, o ktorej platí, že údaje v nej uvedené sú pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak. A teda ako využitie predkupného práva bolo oznamované zo strany právnych predchodcov žalovaného voči Slovenskému pozemkovému fondu ako správcovi majetku neznámeho vlastníka B.O. T., bolo tak učinené v súlade s ust. § 140 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že nemal žiadny dôvod pri posudzovaní žalobných výrokov na plnenie aktuálneho znenia žalobného nároku odkloniť sa od vysloveného prejudiciálneho názoru v súvisiacom sporovom konaní sp.zn.: 11C/230/2010 (v ktorom vyriešenie predbežnej otázky sa priamo odzrkadlilo vo výroku rozsudku), pričom mal za preukázané, že

predkupné právo žalobcu 1/ sa neporušilo a z uvedeného dôvodu, žalobu žalobcu K. T. ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 od. 1 v spojení s § 256 ods.1, § 262 ods. 1 C.s.p. a skonštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ mali vo veci plný úspech, preto im priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100%, v súlade s ich návrhom.

8. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. V odvolaní uviedli, že: "sa domáhajú zmeny napadnutého rozsudku tak, že odvolací súd preruší konanie, resp. zruší napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, do rozhodnutia Generálnej prokuratúry SR o výsledku podvodného získania podielov z označeného pozemku žalovanými, z pozemku vedeného v konaní súdu zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie: D. C. Bratislava, okres. Bratislava W., obec Bratislava - Mestská časť D. C., parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku záhrady; alternatívne, že súd vyčká na rozhodnutie o absolútnej neplatnosti právnych úkonov podvodom získaných pozemkov v spore zúčastnených strán majetkovými prevodmi inkriminovaného pozemku. Dôkaz č. 2 na pojednávaní súdu žalobca 1/a predložil súdu trestné oznámenie podané na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky, čo má zásadný význam v predmetnom spore, že žalovaný za spolu účastníctva rodinného príslušníka žalovanej 2/, spoločníka žalovaného 1/, B. C., podvodným spôsobom získali vlastníctvo k uvedenému pozemku tak, že predstavili našim spoluvlastníkom pozemku falošné faktúry.

Dôkaz č. 3: že pozemok zveľadil žalovaný a podzemné siete preložili a zbúral už nefunkčnú trafostanicu na uvedenom pozemku a rozposlal našim spoluvlastníkom výzvu na zaplatenie na refundáciu vynaložených trov. Dôkaz č. 4: s tým že ak žalovaným odpredaju z pozemku svoje vlastnícke podiely, náklady odpočíta žalovaný 1/ v zmluve o prevode podielu pozemku. Dôkaz č. 5: a snaha žalovaných bola úspešná. Pozemok nad Bratislavským hradom oproti známej rezidencii "Napoleon" získali žalovaní od sestier a bratrancov žalobcu 1/ za symbolickú cenu. Dôkaz č. 6: demolačné rozhodnutie bolo vydané vlastníkovi Trafostanice a preto tento vlastník bol povinný na svoje náklady stavbu Trafostanice zbúrať. Dôkaz č. 7: podzemné prekládky elektrických sietí vykonal investor stavby "Napoleon" 1,5 roka dopredu než žalovaný 1/ začal rozposielať vymyslené faktúry rodinným príslušníkom žalobcu 1/. Dôkaz č. 8 žalovaný 1/ vedel aj so svojím spoločníkom B. C., ktorý sa zúčastňoval pojednávaní súdu v lavici "verejnosť", že žalobca 1/ bol 24 rokov súdny znalec stavebných konštrukcií a klamstvá cez neho žalovaným neprejdú, preto aj na Pozemkovom fonde Bratislava v čase prebiehajúceho dedičstvo len jemu zo 6 dedičov zariadili, že jeho matku - poručiťku T. B., bude zastupovať Slovenský pozemkový fond, hoci T. B. bola trvalým obyvateľom rodinného domu 74 rokov na ulici sporného pozemku, a nesmela byť označená ako neznáma a žalovaní mali úspech. Slovenský pozemkový fond žalovaných v prospech žalovaných vydal obratom na žiadosť oznámenie, že pozemkový fond nemá peniaze na zaplatenie predkupného práva. Dôkaz č. 9: podvody pozemkovej mafie pokračovali; na žiadosti žalovaného 1/ aby súd zlíčil jeho konanie o zrušení spoluvlastníctva sp. zn. 11C/230/2010 s konaním sp. zn. 10C/11/2012. o porušenie predkupného práva. Na odvolanie žalovaného 1/ Krajský súd v Bratislave rozhodol, že zlúčenie konaní nie je dovolené, lebo každé konanie má svojho zákonného sudcu. Dôkaz č. 10 zákona sudkyňa v konaní sp. zn. 11C/230/2010 prerušila konanie do rozhodnutia v konaní 10C/11/2012, sudkyňa Krajského súdu Bratislava prerušenie zrušila a dala pokyn, aby v konaní 11C/230/2010 Okresný súd rozhodol vo veci porušenia predkupného práva; Tak sudkyňa Krajského súdu v Bratislave rozhodla všetko za dve zákonné sudkyne Okresného súdu, čo je porušením Ústavy. Podľa Ústavy slovenskej republiky čl. 47 každý má právo na právnu pomoc v konaní súdov, preto žalobca 2/ obnovil konanie o pridelenie advokáta a správny súd rozhodne, že ak spoluvlastní byt a záhradu a nemá žiadne úspory, či napĺňa podmienku na právnik, ak advokáti žiadajú zálohu 1000,- €. Podľa medzinárodného dohovoru o ľudských právach článok 6 odstavec 1 každý má právo na spravodlivé súdne konanie, aby jeho vec prejednal nestranný súd v primeranej lehote. Článok 13 každý má právo na účinný opravný prostriedok. Článok 149 ústavy SR prokuratúra chráni práva fyzických osôb."

9. Žalovaní 1) a 2) vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považujú za vecne správny a dôkladne odôvodnený. Konštatovali, že súd prvej inštancie vykonaním dokazovania zistil skutkový stav dôsledne, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav podriadil pod správne ustanovenie zákona, ktorých výpočet uvádza v odôvodnení a po právnej stránke vec správne posúdil. Zastali názor, že odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne konkrétne odvolacie dôvody a preto navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalobcov odmietol a v prípade ak sa odvolací súd s týmto ich názorom ohľadom absencie

odvolacích dôvodov nestotožní, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, z úradnej povinnosti prihliadal na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

11. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

12. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov čo do výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd k záveru, že (s ohľadom na taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie uvedený v ust. § 357 C.s.p.) odvolanie voči tomuto výroku je potrebné odmietnuť ako objektívne neprípustné (§ 386 písm. c/ v spojení s § 357 C.s.p.).

13. Pokiaľ ide o odvolanie žalobcov čo do výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd rovnako k záveru, že (s ohľadom na taxatívny výpočet uznesení, proti ktorým je prípustné odvolanie uvedený v ust. § 357 C.s.p.) aj odvolanie voči tomuto je potrebné odmietnuť ako objektívne neprípustné (§ 386 písm. c/ v spojení s § 357 C.s.p.). Odvolanie je totiž prípustné len voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 C.s.p., (t.j. voči výroku, ktorým by súd návrhu na prerušenie konania vyhovel.).

14. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd odvolanie žalobcov voči výroku I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol.

15. Vo vzťahu k odvolaniu žalobcu 2/ voči odmietnutiu jeho žaloby (III. výrok napadnutého rozsudku) odvolací súd akcentuje, že podanie strany sporu musí spĺňať zákonom stanovené náležitosti. Pod náležitosťami podania treba rozumieť údaje vyžadované zákonom, ktoré sú nevyhnutné pre jeho identifikáciu, a teda aj pre určenie ďalšieho postupu súdu. V zmysle § 127 C.s.p. v podaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. V žalobe vo veci samej sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Podľa civilného sporového poriadku opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

16. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba neobsahuje potrebné náležitosti, a tieto vady bránia tomu, aby súd o nej mohol konať. Podanie žalobcu 2/ zo dňa 10.11.2017, doručené súdu prvej inštancie dňa 13.11.2017 neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, absentuje určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petit, teda návrh výroku, ako má súd rozhodnúť vo veci samej tak, aby návrh výroku mohol byť prevzatý do výroku súdneho rozhodnutia za splnenia podmienky jeho vykonateľnosti. Presný a určitý petit je pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 216 ods. 2 C.s.p.). Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať účinky ktoré má žalobca na mysli (I. ÚS 233/97).

17. Súd prvej inštancie postupoval správne, v súlade so zákonom, keď žalobcu 2/ vyzval na odstránenie väd podania a to uznesením sp.zn. 10C/211/2012-256 zo dňa 24.01.2018. Jeho procesný postup nevykazuje žiadne vady, ktoré by mali za následok nesprávnosť vydaného rozhodnutia a postupom súdu prvej inštancie neboli porušené práva žalobcu 2/ na spravodlivý súdny proces. Vychádzajúc z obsahu žaloby je nepochybné, že táto nespĺňa náležitosti vyžadované Civilným sporovým poriadkom (§ 127 v spojení s § 132), pretože primárne absentuje jasný, presný, zrozumiteľný a vykonateľný petit, pričom žalobca 2/ nedostatky žaloby v súdom stanovenej lehote neodstránil a vytknutá vada nebola odstránená ani v podanom odvolaní. Keďže uvedená vada žaloby bráni súdu pokračovať v konaní, správne súd prvej inštancie takéto vadné podanie podľa § 129 ods. 3 C.s.p. odmietol.

18. Pokiaľ ide o dôvodnosť podaného odvolania, čo do zamietajúceho výroku týkajúceho sa merita veci (IV. výrok), odvolací súd poukazuje na to, že rozsah odvolacieho prieskumu je v zásade vymedzený včas uplatnenými odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 C.s.p.). Súd však musí z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania prihliadať na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C.s.p.). Vo vzťahu k odvolaciemu konaniu je táto povinnosť zdôraznená v ust. § 380 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít vyplýva, že aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky v zmysle § 380 ods. 2 C.s.p.. (porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 61/2023).

19. V danom prípade žalobcovia v zákonnej 15-dňovej lehote podali proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, v ktorom neuviedli žiadne odvolacie dôvody upravené v § 365 C.s.p..

20. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na skutočnosť, že žalobcovia podali odvolanie, ktoré neobsahovalo žiadne konkrétne odvolacie dôvody (tzv. blanketové odvolanie) bolo v prejednávanej veci z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 C.sp.). Povinnosť skúmať procesné podmienky vyplýva súdu z ust. § 161 C.s.p. a odvolaciemu súdu aj z ust. § 380 ods. 2 C.s.p., tým, že právna teória delí procesné podmienky do štyroch kategórií, a to: 1. procesné podmienky na strane súdu = právomoc a príslušnosť, 2. procesné podmienky na strane sporu = procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a plnomocenstvo zástupcu strany, 3. vecné procesné podmienky = existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti a 4. negatívne procesné podmienky = prekážka rozhodnutej veci a prekážka skôr začatého konania. Povinnosť skúmať procesné podmienky sa nevzťahuje len na (konečné) rozhodovanie o podanej žalobe, ale aj na všetky čiastkové úkony v rámci súdneho konania.

21. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vo veci konal na základe žalobcom 1/ súdu doručenej žaloby vo veci samej, na rozhodovanie o ktorej je v zmysle § 12 ods. 1, ods. 2 C.s.p. príslušný Mestský súd Bratislava IV. Z uvedeného možno skonštatovať, že napadnutý rozsudok vydal orgán do právomoci ktorého rozhodovanie o takomto návrhu patrí, na základe žalobcom podanej žaloby vo veci samej. Z obsahu spisu ani zo súdu dostupných registrov nevyplývala skutočnosť, že by bola žalobcova procesná spôsobilosť nejakým spôsobom obmedzená. Napokon z obsahu spisu ani zo súdu dostupných registrov odvolací súd nezistil, že by v danej veci existovala prekážka rozhodnutej veci alebo prekážka skôr začatého konania. S poukazom na uvedené odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 C.s.p., po oboznámení sa s obsahom spisu žiadnu vadu v uvedených procesných podmienkach nezistil.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku, ktorým (III. výrok) a ktorým žalobu voči žalobcovi 1/ zamietol (IV. výrok) podľa § 387 ods.1 v spojení s čl. 4 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne - dovolacie dôvody a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).